

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Općinski sud u Virovitici po sucu za mladež, Jasni Delić Janković, kao predsjedniku vijeća, te sucima porotnicima, Meliti Majurec i Tomislavu Matkoviću, kao članovima vijeća za mladež, uz sudjelovanje Marijane Ivančević kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog mlđ. pun. I. D., zbog kaznenog djela iz čl. 243. st. 1. Kaznenog zakona (NN br. 125/11, 144/12, nastavno KZ/11), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Virovitici, broj KMP-DO-..., od 20. listopada 2014., nakon održane tajne rasprave dana 17. veljače 2015. godine, u nazočnosti zamjenice Općinskog državnog odvjetnika za mladež u V., M. K., optuženika mlđ. P. I. D. i njegovog branitelja odvjetnika R. B. iz V., te oštećenika mljt. S. I. i njegove majke i zakonske zastupnice B. I. i u prisutnosti punomoćnika oštećenika odvjetnika M. P. iz V., u skladu s odredbama Zakona o kaznenom postupku ("N.N." broj 152/08, 76/09, 80/11, 91/11 – odluka Ustavnog suda, 143/12, 56/13 i 145/13 u nastavku teksta ZKP/13) i Zakona o sudovima za mladež ("N.N." 84/11, 143/12 i 148/13 – dalje u tekstu: ZSM), istoga dana,

r i j e š i o j e

Temeljem čl. 13. st. 1. i 2. alineja 4. st. 3., 4. i 5. Zakona o sudovima za mladež

Optuženiku mlđ. pun. I. D.: sin D. i majke M. D. rođ. Š., ... u V., sa prebivalištem u V., F. F. ..., drž. RH, učenik, nezaposlen, bez primanja, neoženjen, bez djece, OIB: ..., završio osnovnu školu, bez imovine, do sada osuđivan zbog kaznenog djela iz čl. 190. st. 3. u vezi st. 2. i 1. KZ-a po Županijskom sudu u Bjelovaru, izrečena OM PBN, u tijeku je kazneni postupak pred Općinskim sudom u Virovitici pod brojem Kmp-19/14-11 zbog tri kaznena djela teške krađe, brani se sa slobode,

i z r i č e s e

ODGOJNA MJERA – upućivanje u disciplinski centar

na neprekidni boravak u trajanju od 15 (petnaest) dana, pri čemu će se paziti da radi njezina izvršenja okrivljenik mlđ. punoljetnik ne izostane s redovne školske nastave.

Boravak u Centru mora biti ispunjen djelatnostima primjerenim njegovim osobinama i dobi, učenjem, korisnim radom koji odgovara njegovim sposobnostima i interesima, aktivnostima usmjerenim na razvijanje socijalnih vještina, te drugim odgojnim sadržajima usmjerenim na razvijanje odgovornosti prema sebi i drugima.

Sud može, dok traje mjera izmijeniti prije donesenu odluku i okrivljeniku mlđ. punoljetniku odrediti boravak u disciplinskom centru u granicama određenim stavkom 2. čl. 13. ZSM.

Temeljem čl. 89. st. 1. ZSM u svezi čl. 145. st. 1. i 2. toč. 6., 7. i 8. ZKP/13, troškovi kaznenog postupka padaju na teret proračunskih sredstava ovog suda, dok se oštećenik B. I. upućuje u parnicu radi ostvarivanja imovinskopravnog zahtjeva u iznosu od 6.000,00 kuna.

Obrazloženje

ODO u Virovitici podnijelo je vijeću za mladež ovoga suda optužnicu broj KMP-DO-..., od 20. listopada 2014. godine, protiv mlđ. pun. I. D., zbog kaznenog djela i čl. 243. st. 1. KZ/11, s prijedlogom da se okrivljeniku izreče odgojna mjera – upućivanje u disciplinski centar, jer je:

točno neutvrđenog dana koncem mjeseca ožujka 2014. godine u V., ulici T. M. ispred kbr. ... u nakani da se nepripadno okoristi, kada je mljt. S. I. rođ. ... godine na njegovo traženje odbio istom dati dva zlatna prstena vlasništvo njegove majke B. I., uhvatio ga rukama za vrat, prislonio na zid te mu je mljt. S. I. u strahu dao dva zlatna prstena od kojih je jedan bio ovalnog oblika s crvenim okom u sredini oko kojeg se nalaze cirkoni i drugi prsten sa djetelinom s četiri lista ispunjeni cirkonima u vrijednosti od oko 6.000,00 kuna vlasništvo B. I.,

da k l e, s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist silom prisilio drugog da što učini na štetu svoje imovine,

čime je počinio kazneno djelo protiv imovine – iznudom, označeno i kažnjivo po čl. 243. st. 1. Kaznenog zakona.

Okrivljenik ml. punoljetnik I. D. poriče počinjenje djela i ne osjeća se krivim. U svojoj obrani je naveo (71) da je laž da je oštećenika S. I. prisiljavao na bilo što. Sve je rađeno u dogovoru. Bio je kod njega u stanu dva dana prije nego što su prodali ovo prstenje i on mu je pokazao i nekakve digitalne aparate i zlatni nakit i još ga je pitao što bi od toga mogli prodati. Nije mu govorio da mu je majka umrla, već da je

dužan zbog bicikla kojeg je ukrao, pa mora vratiti novac vlasniku. U kući S. je bio taj put, dva dana prije događaja i poslije događaja kada je o svemu ispričao S. majci B.. Netočno je da ga je uhvatio rukama za vrat i prislonio na zid, te da mu je u strahu dao ta dva prstena. Smatrao je da su ranije bili prijatelji. Zna ga još od malena kada je trenirao karate, kada su igrali nogomet zajedno i slično. Nakon što je dobio novac, otišli su u F. F. H., na hamburger. Sjeća se da je S. I. imao kod sebe i tablet, a poslije toga je on otišao na trening. Sjećam se da je išao po L. S., a okrivljenik je otišao na svoju stranu. Od prodaje prstenja dobio je 700,00 kn, a trebalo mu je 600,00 kn, za ovih 100,00 kn je platio račun za hranu. S. I. ga je pozvao da dođe u 11,00 sati kod njega, jer u to vrijeme nije nikog bila doma. Okrivljenik mu je pozvonio na interfon, S. I. ga je uveo u dnevni boravak, još mu je dao bananu da pojede, pokazao digitalne fotoaparate, pitao ga je da li mu to da u zalog, a potom ga je odveo u spavaću sobu i pokazao zlatni nakit. Taj isti dan su se oko 12,15 sati našli kod pekare J. gdje su dogovorili da će ići poslije škole u srebrnarnicu prodati prstenje, tako da su do srebrnarnice otišli u 17,15 sati. U spavaćoj sobi je I. došao do ladice u kojoj se nalazio zlatni nakit. Ladica je bila velika i široka. Naime, to je noćni ormarić u visini oko 1 m, a širine nešto malo preko metar, u prvoj gornjoj ladici se nalazio zlatni nakit. U srebrnarnici je kanio založiti to prstenje, ali kako se nije moglo, prodao ga je. Prije nego što mu je dao prstenje, novac mu okrivljenik obećao vraćati kako bude imao. Što se tiče onih 300 Eura i da je dužan S. I., nije mu dužan taj novac, taj novac je on njemu dao da se kladi za njega, ali je izgubio taj novac na klađenju, što se često dešava. Ne sjeća se iz kojeg razloga mu S. nije dao prstenje odmah, kad je bio kod njega u kući. Valjda još nije bio odlučio da li će mu to prstenje dati ili ne. Nije ga pitao što će mu na sve to reći majka. Prije odlaska u srebrnarnicu, obećao mu je vratiti prstenje, a kako to prstenje nisam mogao založiti, ne sjeća se da bi mu poslije govorio o vraćanju novca. Po izlasku iz srebrnarnice slagao je S. i rekao mu da je založio prstenje. Okrivljeniku je hitno bio potreban novac. Nisu razgovarali o vrijednosti tog prstenja. Nije mogao zaključiti kolika je vrijednost tog prstenja. Nije stručnjak za to, a nije zagledao po izlozima cijenu prstenja i slično. Pri prodaji nije dobio otkupni blok. Kod oštećenika i njegove obitelji je došao samoinicijativno, jer je čuo da su ga tražili doma, a nije ga bilo, pa je htio kad se već saznalo ispričati kako je doista bilo. Pred Božić je tražio osobnu iskaznicu i istina je da je gospođi B. rekao da je ovaj postupak završio. Nije ju mislio prevariti, mislio je da je tako jer je tada dobio prijedlog ODO za upućivanje u disciplinski centar. Nije gospođi B. pričao da je ranije, dva dana prije događaja bio u njihovom stanu i što smo radili.

Tijekom dokaznog postupka, saslušana je kao svjedok majka i z.z. mlj. oštećenika B. I. (39, 70), mlj. oštećenik kao svjedok S. I. (46,7,70), svjedok A.G. (70), predstavica Centra za socijalnu skrb Virovitica T. kao svjedok T. R. (71), pročitana je socijalna anamneza Centra za socijalnu skrb V. (16-18) i pročitana je izvod iz KE za okrivljenika (19).

Nesporno je da je koncem mjeseca ožujka 2014. godine u V., okrivljeniku ml. punoljetniku I. D., mlj. S. I. predao dva zlatna prstena, vlasništvo B. I., od kojih je jedan bio ovalnog oblika s crvenim okom u sredini oko kojeg se nalaze cirkoni i drugi prsten sa djetelinom s četiri lista ispunjeni cirkonima, koje prstenje je okrivljenik prodao u srebrnarnici i novac zadržao za sebe.

Sporno je da li je mlj.oštećenik S. I. prstenje predao dragovoljno ili ga je okrivljenik prisilio da mu preda prstenje svoje majke.

Mlj. oštećenik S. I. saslušan kao svjedok (46,47,70) je iskazao da ga je okrivljenik pitao da mu pozajmi 600,00 kuna, da mu novac treba jer mu je umrla majka. Rekao mu je da nema novca, ali da će pogledati kod kuće da li može pozajmiti novac, te da će s slijedeći dan naći kod pekare J. (U. M. ...). Kako nije imao novca za pozajmiti, uzeo je 2 zlatna prstena, vlasništvo njegove majke B. I., te prema dogovoru došao na dogovoreno mjesto. Pokazao je prstenje okrivljeniku koji mu je rekao da će to prstenje založiti, a slijedeći dan naći način da nabavi novac i vratit će mu prstenje. Ponovo ga pitao za što mu treba novac, a kada mu je nešto počeo „muljati“, postalo mu je sumnjivo i odustao je odluke da mu da prstenje. Kada mu je to rekao, okrivljenik I. D. ga je jednom rukom, prilično snažno uhvatio za vrat, počeo se gušiti, zatim ga je stisnuo uz zid zgrade i rekao da mu da prstenje, obećavši mu da ga neće prevariti. Mlj. oštećenik S. I. se uplašio, te za vrijeme dok ga je držao za vrat, iz djepa hlača je izvadio predmetno prstenje i predao ga okrivljeniku, tada ga je okrivljenik pustio i maknuo ruku sa njegovog vrata. Zajedno su krenuli do srebrnarnice, čijeg vlasnika poznaje, pa nije htio ulaziti u unutrašnjost sa okrivljenikom, već ga je čekao ispred. Kada je izašao rekao mu je da je prstenje dao u zalog za 600,00 kuna i pokazao mu novac. Dogovorili su se da se slijedeći dan ponovo nađu kod pekare J. kako bi mu okrivljenik vratio prstenje, ali okrivljenik se nije pojavio. Dva tjedna poslije, susreo ga je i pitao za prstenje, a ovaj mu je odgovorio da nije nabavio novac i ne zna što je sa prstenjem. U mjesecu srpnju 2014. godine kada je majka mlj. oštećenika S. I., B. I., pronašla u njegovoj sobi koju dijeli sa bratom prazne kutijice u kojima se ranije nalazilo prstenje, tada joj je sve ispričao. Prije nego što je njegova majka podnijela kaznenu prijavu, otišli su do kuće okrivljenika i tada su saznali da je okrivljenikova majka živa. Okrivljeniku je ranije pozajmio 300 EUR-a za klađenje i nije mu nikad vratio novac. Neposredno prije kritičnog događaja okrivljenik nije bio kod njega u kući, već nakon podnošenja prijave. Okrivljenik mu je predao osobnu iskaznicu kao garanciju da će mu vratiti prstenje, a to je učinio prije nego što je primijenio silu prema njemu. Osobnu iskaznicu je mlj. oštećenik ostavio u svojoj sobi pokraj praznih kutijica za nakit.

Majka i z.z. mlj. oštećenika, svjedok B. I. (39,70) nije očevidac događaja, a sva saznanja o kritičnom događaju ima po čuvenju, od mlj. oštećenika koja je potvrdila njegov iskaz.

Svjedok A. G. (70) zaposlen u srebrnarnici S. vlasništvo njegovog oca nije prepoznao okrivljenika, jer je očito da se nije htio zamjerati svojim kupcima, a da je prstenje prodao okrivljenik upravo u toj srebrnarnici, naveo je okrivljenik u svojoj obrani.

Iskaz mlj. oštećenika nije u cijelosti konzistentan i jasan, posebice u dijelu kada govori da okrivljenik nikada ranije, prije kritičnog događaja nije dolazio kod njega u kuću jer je pri prvom ispitivanju u ŽS Bjelovar vrlo decidan u toj izjavi, da bi se na raspravi sjetio da je ipak bio kod njega prije dvije godine kada su pripremali neku zabavu. Isto tako, činjenicu da mu je okrivljenik predao osobnu iskaznicu kao garanciju da će mu vratiti prstenje ne spominje, već tek na raspravi. Njegova majka također zaboravlja ovaj detalj i ukazuje na njega tek na raspravi.

Stoga je u tom dijelu, u odnosu na činjenicu okrivljenikovih dolazaka u kuću mlj. oštećenika, prihvatljivija obrana okrivljenika, koji je sa puno detalja opisao taj dolazak kada ga je mlj. oštećenik pozvao okrivljenika kod sebe i pokazao mu nakit, nakon čega mu je okrivljenik kao garanciju ostavio osobnu iskaznicu, očito iz razloga da uvjeri mlj. oštećenika u ozbiljnost svojih riječi, da mu je potreban novac i da će mu nakit vratiti. Slijedeći dan kada su se našli kod pekare J., mlj. oštećenik, u sumnji, odlučio je da mu ne će predati novac, što je očito iznenadilo okrivljenika, a novac mu je bio neophodan zbog duga prema vlasniku bicikla. Sud vjeruje mlj. oštećeniku da ga je tada okrivljenik uhvatio za vrat i prislonio na zid, držeći ga tako sve dok mu ovaj nije predao prstenje.

Nakon temeljite i savjesne ocijene svakog dokaza pojedinačno i u svezi sa ostalim dokazima, nedvojbeno je utvrđeno da je okrivljenik ml. punoljetnik I. D. počinio predmetno kazneno djelo.

Bio je svjestan svoga djela koje je počinio na način opisan u prijedlogu, prisilio je mlj. oštećenika S. I. da mu preda prstenje njegove majke B. I., što je ovaj i učinio.

Time, tako je izravnom namjerom počinio kazneno djelo protiv imovine-iznudom.

Odlučujući o vrsti kazneno pravne sankcije, sud se odlučio za primjenu maloljetničkog prava. To iz razloga što je djelo čin nepromišljenog mladenačkog ponašanja, imajući u vidu činjenicu da se okrivljenik I. D. i mlj. oštećenik S. I. poznaju od ranije, da mu je mlj. oštećenik prvobitno htio pomoći i pronaći novac u kući, kada nije našao, bez znanja majke, pokazuje njezin nakit okrivljeniku i ostale vrijedne stvari u kući, što je okrivljenik cijenio i vjerovao da će mu mlj. oštećenik doista i predati nešto od nakita, da ga potpuno uvjeri da će mu nakit biti vraćen, predaje mu svoju osobnu iskaznicu. Kada je mlj. oštećenik ipak odlučio da mu ne će predati nakit, okrivljenik iziritiran njegovim ponašanjem, reagirao je vrlo ishitreno, u strahu

zbog neplaćenog duga na ime otuđenog bicikla. Nadalje iz socijalne anamneze CZSS V., tako i iskaza predstavnice, saslušane kao svjedoka T. R., proizlazi da je kod okrivljenika uočena visoka razina kriminogenog rizika, sa potrebom intenzivnog tretmana, jer dolazi iz obitelji roditelja bez adekvatnog odgojnog modela ponašanja i primjerenog suporta, te da bi se kratkotrajnim izdvajanjem iz njegove životne sredine i primjenom intenzivnih mjera utjecalo na njegovo buduće ponašanje. Nakon predmetnog kaznenog djela, nije evidentirana niti jedna prijava protiv njega.

Slijedom iznijetog, vijeće ovoga suda smatra osnovanim prijedlog ODO u Virovitici da se okrivljeniku, mlađem punoljetniku I. D. izrekne odgojna mjera-upućivanje u disciplinski centar, na neprekidni boravak u trajanju od 15 dana. Smatra da će se ovom odgojnom mjerom kod okrivljenika nadasve razviti odgovornost za sebe i druge, kao i socijalne vještine, jačanje samopouzdanja.

Troškovi kaznenog postupka u koje ulaze nužni izdaci i nagrada branitelja po službenoj dužnosti i opunomoćenika oštećenika, padaju na teret proračunskih sredstava ovoga suda jer je okrivljeniku izrečena odgojna mjera, a nema vlastitih prihoda i imovine. Iz istog razloga je oštećenik upućen u parnicu radi ostvarivanja imovinsko pravnog zahtjeva.

U Virovitici, 17. veljače 2015. godine

Zapisničar:

Predsjednik vijeća za mladež:

Marijana Ivančević v.r.

Jasna Delić Janković v.r.

PRAVNA POUKA:

Protiv ovog rješenja dozvoljena je žalba u roku od 8 (osam) dana, računajući od dana primitka pismenog otpravka ovog rješenja. Žalba se podnosi u četiri istovjetna primjerka pismeno putem ovoga suda, a o njoj odlučuje vijeće za mladež Županijskog suda u Bjelovaru.

Dostavna naredba:

1. ODO u Virovitici, KMP-DO-...
2. I. D., F. F. ..., ... V.
3. odv. R. B. iz V.
4. mlljt. S. I., zastupan po majci i z.z. B. I., P. ..., ... V.
5. odv. M. P. iz V.
6. Centar za socijalnu skrb u V. – nakon pravomoćnosti

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik:
MARIJANA IVANČEVIĆ

